

THƯ CHỦ TỊCH

Henry Rajendra

ĐIỀU ĐÚNG ĐẮN CHO HỌC SINH — VÀ CON ĐƯỜNG KHÔN NGOAN VỀ CHÍNH TRỊ

Mọi giáo viên ở NSW đều biết tại sao thời gian chuẩn bị bài giảng lại quan trọng. Đó là thời gian chúng ta dùng để lên kế hoạch bài học sao cho phù hợp với cả học sinh ít chú ý nhất trong lớp. Đây cũng là thời gian giáo viên dùng để trao đổi với chuyên gia phục hoạt hoặc chỉnh ngôn về những học sinh có nhu cầu thay đổi. Đó là thời gian chúng ta dùng để chấm bài một cách cẩn trọng, gọi điện cho phụ huynh, điều chỉnh bài học ngày mai dựa trên những gì đã xảy ra trong bài học hôm nay.

Nói một cách cơ bản nhất, đó là thời gian chúng ta dùng để dạy học cho thật tốt.

Khoảng thời gian này đã không theo kịp với công việc. Giáo viên tiểu học ở NSW vẫn chỉ nhận được khoảng hai giờ chuẩn bị mỗi tuần — không thay đổi kể từ những năm 1980.

Giáo viên trung học cũng không được tăng thêm thời gian chuẩn bị kể từ những năm 1950.

Trong khi đó, số lượng học sinh khuyết tật trong các trường công lập ở NSW đã tăng 75% lên hơn 220.000 em, với 86% học sinh học trong môi trường chính mạch, và giáo trình liên tục thay đổi. Sự đa dạng về văn hóa và ngôn ngữ ngày càng trở nên sâu sắc hơn.

Công việc của chúng ta trở nên phức tạp và đòi hỏi cao hơn về mọi mặt, nhưng điều kiện để thích ứng vẫn không thay đổi.

Trước hết, đây là câu hỏi về những gì chúng ta nợ học sinh. Về vấn đề này, bằng chứng đã rõ ràng. Cuộc Điều tra Gallop đã khuyến nghị cần khẩn cấp tăng thêm hai giờ chuẩn bị bài giảng mỗi tuần. Đó là chuyện đã xảy ra cách đây bốn năm.

Mỗi học sinh trường công lập ở NSW đều xứng đáng có một giáo viên có đủ thời gian và năng lực tinh thần để lên kế hoạch cho các em. Để hiểu nhu cầu của các em và điều chỉnh bài học một cách phù hợp. Đó là vấn đề về đạo đức cho việc cần thời gian chuẩn bị bài

giảng — và việc này sẽ tồn tại bất kể vấn đề này có được ủng hộ về mặt chính trị hay không.

Nhưng trên thực tế, nó lại được ủng hộ một cách áp đảo.

Chúng tôi đã ủy nhiệm cho Tập đoàn Redbridge tiến hành thăm dò dư luận về vấn đề này — đây là lúc thời gian chuẩn bị trở nên sự hiểu biết quan trọng đối với chính phủ. Khi hơn 2000 cử tri ở NSW được hỏi điều gì sẽ cải thiện nền giáo dục công tốt nhất, 42% cho rằng đó là sự “đầu tư và hỗ trợ giáo viên”. Con số này cao hơn gấp đôi so với lựa chọn kế tiếp và sự ủng hộ rất mạnh mẽ đến từ các cử tri của đảng Lao động, Liên đảng và đảng Xanh.

Những người tham gia nhóm thảo luận thậm chí còn đi xa hơn.

Các bậc phụ huynh mô tả lớp học hiện đại bằng những thuật ngữ mà bất kỳ giáo viên nào cũng có thể nhận ra, như nói về nhu cầu “đáp ứng tất cả các nhu cầu khác nhau” và gọi sự so sánh với các lớp học của những thập kỷ trước là “khác biệt một trời một vực”.

Quan trọng hơn, sự ủng hộ vẫn bền vững. Ngay cả khi cử tri được trình bày về những lập luận phản bác rằng việc đầu tư vào thời gian chuẩn bị sẽ làm giảm bớt các ưu tiên khác của chính phủ, tỷ lệ ủng hộ ròn vẹn vẫn được duy trì trên 50%.

Trong các nhóm thảo luận, lập luận đó thực sự gây ra sự phẫn nộ. Một cử tri mô tả nó như là “nói rằng giáo dục không quan trọng bằng... điều đó làm tôi hơi bực mình”. Cử tri coi cách diễn đạt đánh đổi này là một sự lựa chọn sai lầm, và họ phản đối nó.

Chính phủ của Thủ hiến Minns đã thực hiện những công việc thực sự quan trọng đối với nền giáo dục công. Lần đầu tiên sau một thập kỷ, chúng ta có mức lương cạnh tranh, cam kết nâng cao ngân sách lên tiêu chuẩn Gonski và hàng nghìn giáo viên đã được vào biên chế chính thức.

Một thỏa thuận về thời gian chuẩn bị sẽ cho phép họ chia sẻ một câu chuyện quan trọng về việc xây dựng lại nền giáo dục công. Trên thực tế, cử tri có khả năng ủng hộ chính sách này cao hơn 23% khi họ biết rằng nó được Liên bang ủng hộ. Điều này cũng sẽ huy động hàng chục nghìn giáo viên tham gia truyền đạt thực tế về công cuộc tái thiết.

Vấn đề thời gian chuẩn bị bắt đầu từ học sinh.

Về mặt chính trị, việc làm đúng đắn cho học sinh cũng là điều khôn ngoan nhất mà chính phủ có thể làm.